Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26202
Copyright: Admont, Benediktinerstift

interim secũm litterã ne uderẽũ penitus simplicẽ pterire sen
sum. & dum spiritales diuitias seq̃mur historię contẽpnere
paupertatem. Qd enĩ boni ẽ aut quale d̃i mun̄ t̃ suis opib̄ inhi
are. & quasi fugientẽ p̃cerpe uoluptatẽ. t̃ alienũ laborem in
pp̄as delicias uertere. & hoc putare ẽ donũ dei. si alienis miseris
& laborib̄ pfruamur. Bonũ ẽ itaq; uerosꝯ cibos & uerã sumere po
tionẽ. quos de agni carne & sanguine in diuinis uoluminib̄ in
uenimus. Quis enĩ t̃ comedere t̃ cũ opus ẽ parcere potest abs
q; qui p̃cepit sc̃ĩ canib̄ ñ ẽ dandum. & docet quom̄ sint in
tempore conseruis ẽ cibaria dãnda. & iuxta aliũ sensũ. inuen
tũ. mel tantũ comedere quantũ sufficit. Pulchre aut̃ homi
ni bono d̃s dat sapientiam. ⁊ scientiã ⁊ leticiã. Nisi bonus enĩ
fuerit & mores suos pp̄o arbitrio ante correxerit. sapientiã
& scientiã. & leticiã. non meretur. sed̃m illud qd̃ alibi dicit̃.
Seminate uobis in iustitia. uindemiate in fructu uitę. illumi
te uobis lumen scientię. Seminanda quippe ante iustitia &
uitę fructus est demetendus. & postea scientię lum̄ poterit
apparere. Vt q̃ bona corã se dedit d̃s sapientiã & cetera sic pec
catorẽ suo arbitrio derelinquens. fecit congregare diuitias.
& hinc inde puer sex dogmatũ ẽ suere cerucalia. Que cũ uir
sẽs & placens deo uderit intellegit quia uana sunt. & spẽ pre
sũptione ẽ posita. Hec mirandũ qd̃ dixerit. peccatori dedit sol
licitudinẽ & cetera. Ad illũ enĩ sensũ de quo sepe tractaui hoc
referen dum ẽ. pterea datũ ei ẽ sollicitudinẽ siue dis
tentio ius nẽ nẽ. quia peccator fuit. & ñ ẽ causam disten
tionis in d̃o ⁊ in illo q̃ sponte sua peccauerit ante. Omnib̄ tem
pus est. & tempus omnĩ rei sub celo. Incertũ & fluctuantẽ sta
tũ conditionis humanę in superioribus docuit. Nunc uult
ostendere omnia sibi in mundo ẽ contraria ẽ. & nihil stare ppe